

besluit BenW

Behandeld door : M.P.P. van Ginneken
Telefoonnummer : 045-5695287
Organisatieonderdeel : Maatschappelijke Ontwikkeling
Documentnummer : B.14.1562
Onderwerp : Beleidsregels Individuele Bijzondere bijstand ISD BOL 2015

Burgemeester en wethouders van **L a n d g r a a f**;

b e s l u i t e n :

Vast te stellen de Beleidsregels Individuele Bijzondere bijstand ISD BOL 2015

In te trekken de Beleidsregels Bijzondere bijstand 2011, zoals vastgesteld op 21 december 2010

Artikel 1 begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van deze regeling wordt verstaan onder:
 - a. De wet: Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening ouderen en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening ouderen en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ) en Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Bbz 2004);
 - b. Het Dagelijks Bestuur: het Dagelijks Bestuur van de Intergemeentelijke Sociale Dienst Brunssum, Onderbanken, Landgraaf;
 - c. Draagkracht: het in aanmerking te nemen inkomen en vermogen;
 - d. Bijstandsnorm: zoals bedoeld in de artikelen 20, 21, 22 en 23 van de Participatiewet.
2. Begrippen die in deze beleidsregel gebruikt worden en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Artikel 2: Draagkrachtpercentage

1. De draagkracht voor de individuele bijzondere bijstand wordt uitgedrukt in een percentage van de gehuwdennorm zoals bedoeld in de artikelen 20, 21, 22 en 23 van de Participatiewet namelijk:
 - a. 75% voor een alleenstaande

- b. 100% voor een alleenstaande ouder
- c. 110% voor een gezin
- 2. Alle in lid 1 genoemde percentages zijn inclusief vakantietoeslag.
- 3. Er wordt een vast percentage vakantietoeslag aangehouden, namelijk:
 - * voor klanten met inkomsten uit arbeid: 8%
 - * voor overige klanten (andere uitkeringen): 5%.
- 4. Alle inkomen boven de in lid 1 genoemde percentages, wordt volledig meegerekend als draagkracht (100% draagkracht).
- 5. Het vermogen boven de vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 Participatiewet wordt gezien als draagkracht.
- 6. Het in aanmerking te nemen inkomen en vermogen wordt bepaald volgens de regels van de Participatiewet.
- 7. Indien een aanvrager is toegelaten tot de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP) of als een minnelijk schuldhelpverleningstraject loopt wordt de aanvrager geacht niet over draagkracht te beschikken.
- 8. Indien er sprake is van executoriaal beslag op het inkomen van de klant, wordt de draagkrachtberekening toegepast op dat deel van het inkomen waarover de klant feitelijk kan beschikken.
- 9. De bijzondere bijstand in de vorm van een woonkostentoeslag en bijzondere bijstand voor de verblijfskosten in Heugderlicht wordt berekend op grond van artikel 22a van de Participatiewet. Voor deze kostensoorten geldt een draagkrachtpercentage van 100% van de kostendelersnorm.

Artikel 3: Drempelbedrag

- 1. Het drempelbedrag zoals bedoeld in artikel 35, lid 2 van de Wet, bedraagt € 50 per draagkrachtjaar.
- 2. De drempel geldt niet voor de minimaregelingen, namelijk:
 - a. De uitvoeringsregeling tegemoetkoming kosten maatschappelijke participatie ISD BOL 2015
 - b. De uitvoeringsregeling tegemoetkoming in de schoolkosten ISD BOL 2015
 - c. De uitvoeringsregeling tegemoetkoming in de aanvullende collectieve ziektekostenverzekering Zuid-Limburg IZA CURA/VGZ ISD BOL 2015
- 3. De drempel geldt niet voor de volgende kostensoorten bijzondere bijstand:
 - a. Aanvullende bijzondere bijstand voor jongeren < 21 jaar;
 - b. Bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening;
 - c. Woonkostentoeslag;
 - d. Eigen bijdrage Heugderlicht t.a.v. de crisisopvang

Artikel 4: Jongerentoeslag

De hoogte van de bijzondere bijstand ex artikel 12 Participatiewet is maximaal het verschil tussen de van toepassing zijnde jongerennormen ex artikel 20 Participatiewet en 50% van de norm als bedoeld in artikel 21 onder b Participatiewet.

Behandeld door : M.P.P. van Ginneken
Telefoonnummer : 045-5695287
Documentnummer : B.14.1562

Artikel 5: Bijzondere bijstand huishoudelijke hulp
<nog toevoegen>

Artikel 6: Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze beleidsregels worden aangehaald als: "Beleidsregels individuele bijzondere bijstand ISD BOL 2015".
2. De "Beleidsregels Bijzondere bijstand 2011", zoals vastgesteld op 21 december 2010, worden per 1 januari 2015 ingetrokken, met dien verstande dat aanvragen voor kosten die tot en met 31 december 2014 zijn gemaakt en waarvoor recht bestaat op individuele bijzondere bijstand, nog tot 12 maanden na het maken van de oudste kosten kunnen worden ingediend en op basis van deze uitvoeringsregels worden afgehandeld.
3. Deze beleidsregels treden in werking op 1 januari 2015.
4. Voor besluiten periodieke bijzondere bijstand vóór 1/1/2015 loopt het draagkrachtjaar van 12 maanden door op grond van de "Beleidsregels Bijzondere bijstand 2011".

Landgraaf, 16 december 2014

Burgemeester en wethouders voornoemd,
de secretaris, de burgemeester,

ir. J.M.C. Rijvers

mr. R.J.H. Vlecken

Algemene toelichting

Door bijzondere omstandigheden kan zich de situatie voordoen dat in het individuele geval het inkomen van belanghebbende niet volledig toereikend is ter voorziening in bepaalde noodzakelijke kosten. Voor zover de belanghebbende voor dergelijke kosten geen beroep kan doen op een voorliggende voorziening en deze uitgaven naar het oordeel van het Dagelijks Bestuur evenmin uit de eigen middelen kunnen worden voldaan, kan daarvoor bijzondere bijstand worden verstrekt. Om recht te hebben op bijzondere bijstand is niet vereist, dat belanghebbende ook recht heeft op algemene bijstand.

Het DB zal bij de beoordeling van een aanvraag om bijzondere bijstand zich steeds de volgende vier vragen moeten stellen:

1. Doen de kosten zich voor?
2. Zijn de kosten in het individuele geval noodzakelijk?
3. Vloeien de kosten voort uit bijzondere individuele omstandigheden?
4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de bijstandsnorm, de langdurigheidstoeslag, het vermogen en het inkomen voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm?

De hoogte van de bijzondere bijstand wordt bepaald door de hoogte van de kosten en de middelen waarover belanghebbende zelf kan beschikken om betreffende kosten te voldoen.

Het college heeft in het kader van de bijzondere bijstand volledige vrijheid in de vaststelling van de draagkracht van de belanghebbende. Dit betekent dat het college zelf bepaalt welke middelen bij de vaststelling van de draagkracht in aanmerking wordt genomen. Overwegingen die bij de vaststelling van de draagkracht een rol kunnen spelen, betreffen de aard van de kosten waarvoor bijstand wordt gevraagd, eventuele buitengewone lasten van de belanghebbende en overige persoonlijke omstandigheden.

In de "Beleidsregels Bijzondere bijstand 2011" is vastgelegd dat er een draagkrachtpercentage van 110% van de bijstandsnorm wordt toegepast.

Per 1 januari 2015 is er een nieuwe normensystematiek in de Participatiewet. In de nieuwe draagkracht-systematiek voor de (individuele) bijzondere bijstand per 1 januari 2015 houden we rekening met de bijstandsnormen uit artikel 20 t/m 23 van de Participatiewet en NIET met de kostendelersnorm ex artikel 22a. De toepassing van de kostendelersnorm in de draagkrachtsystematiek van de bijzondere bijstand zou voor meerpersoonshuishoudens zonder Participatiewet-uitkering negatief uitpakken.

Bijvoorbeeld: een huishouden met 3 volwassen personen (bijvoorbeeld een moeder met 2 volwassen kinderen) hebben op basis van de kostendelersnorm een bijstandsnorm van 43% (per gezinslid). Indien een van deze personen in aanmerking wil komen voor bijzondere bijstand zou dit betekenen dat deze persoon een maximaal inkomen mag hebben van: de hoogte van de bijstandsnorm voor een 3 persoonshuishouden (43,33%) bedraagt: € 589,-. Het draagkrachtinkomen is dan $\text{€ } 589,- \times 110\% = \text{€ } 648,-$ (netto).

Dit betekent dat bv. de zoon van 26 jaar die werkt of een Wajong-uitkering heeft, geen hoger inkomen mag hebben dan € 648,- netto per maand. In de meeste gevallen komt hij/zij niet meer

in aanmerking voor bijzondere bijstand (het minimumloon voor een fulltime dienstverband bedraagt € 1359,- netto). In de oude systematiek mag deze zelfde zoon een maximum inkomen hebben van 110% van € 951 = € 1.047,- netto om voor bijzondere bijstand in aanmerking te komen.

Bovenstaand voorbeeld laat zien dat de toepasselijke bijstandsnorm lager wordt door toepassing van de kostendelersnorm bij een gelijkblijvend inkomen van belanghebbende. In 2015 heeft belanghebbende een grotere draagkracht dan in 2014. Gevolg is dat deze groep met de kostendelersnorm niet meer in aanmerking komt voor bijzondere bijstand. Om deze (ongewenste) situatie te voorkomen, kunnen we de draagkracht-percentages bijstellen en bij het beoordelen van bijzondere bijstand geen rekening te houden met de kostendelersnorm. Dit is goed te verdedigen omdat er alleen recht op bijzondere bijstand bestaat als sprake is van uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten. Dat iemand eventuele woonkosten kan delen doet aan de bijzondere kosten op zichzelf niet af.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2:

Lid 1

In de nieuwe berekening is zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de huidige berekening van 110% van de toepasselijke bijstandsnorm. Artikel 22a Participatiewet is niet van toepassing.

De nieuwe draagkrachtberekening ziet er dan als volgt uit: (gehuwdennorm bedraagt € 1.359 netto per maand, incl. vakantietoeslag)

- Alleenstaande: gehuwdennorm x 75% = € 1.019 (tot dit maximale inkomen is er voor een alleenstaande geen sprake van draagkracht, dus recht op bijzondere bijstand)
- Alleenstaande ouder: gehuwdennorm x 100% = € 1359 (tot dit maximale inkomen is er voor een alleenstaande ouder geen sprake van draagkracht, dus recht op bijzondere bijstand)
- Gehuwden: gehuwdennorm x 110% = € 1.495 tot dit maximale inkomen is er voor een alleenstaande geen sprake van draagkracht, dus recht op bijzondere bijstand)

Op basis van deze draagkrachtpercentages en het niet rekening houden met de kostendelersnorm maar met de "reguliere gehuwdennormen" uit artikel 20 t/m 23 van de Participatiewet blijft de doelgroep die nu recht heeft op (individuele) bijzondere bijstand grotendeels gelijk.

Lid 3

Het is gemeentelijk beleid of bij de vaststelling van het netto-inkomen rekening wordt gehouden met het recht op vakantietoeslag over dat inkomen en zo ja, op welke wijze de hoogte van de vakantietoeslag wordt bepaald. Echter: ook indien de gemeente ervoor heeft gekozen om bij de berekening van het in aanmerking te nemen inkomen de vakantietoeslag buiten beschouwing te

laten, geldt dat het inkomen moet worden afgezet tegen de bijstandsnorm inclusief vakantietoeslag. Dit volgt uit artikel 19 lid 2 en 3 WWB jo. artikel 35 lid 1 WWB. Vandaar dat er is gekozen om het inkomen te nemen inclusief vakantiegeld. Indien bij de uitvoering het vakantiegeld niet bekend is, word in het kader van een efficiënte uitvoering een vast percentage aangehouden.

Lid 4

Is geen wijziging t.a.v. de huidige situatie.

Lid 5

Is geen wijziging t.a.v. de huidige situatie.

Lid 6

Is geen wijziging t.a.v. de huidige situatie

Lid 7

Bij een belanghebbende ten aanzien van wie een schuldsaneringsregeling op grond van de WSNP is uitgesproken, geldt dat het DB enkel de draagkracht kan berekenen over middelen waarover belanghebbende daadwerkelijk de beschikking heeft (zie CRvB 01-02-2005, nr. 02/93 NABW). De CRvB neemt hierbij als uitgangspunt dat dit slechts de middelen betreft die op de voet van artikel 295 lid 2 Fw buiten de boedel worden gelaten. Aangezien dit in de praktijk neerkomt op 90% van de bijstandsnorm, betekent dit dat er in het algemeen geen draagkracht zal kunnen bestaan bij een belanghebbende ten aanzien van wie een schuldsaneringsregeling van toepassing is. In voorkomende gevallen is er de mogelijkheid om aan belanghebbende verplichtingen op te leggen om de bewindvoerder tot een grotere vrijlating van inkomsten te bewegen of anderszins stappen te ondernemen die dat kunnen bewerkstelligen

Lid 8:

Bij de berekening van de draagkracht in het kader van de bijzondere bijstand kan het Dagelijks Bestuur alleen maar rekening houden met het inkomen waarover belanghebbende redelijkerwijs kan beschikken. De CRvB betreft bij dit oordeel artikel 42 Abw [artikel 31 Participatiewet]. Zie CRvB 01-02-2005, nr. 02/93 NABW, waaruit blijkt dat het begrip inkomen in de zinsnede "het inkomen voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm" in artikel 40 lid 1 onderdeel 2 Abw [artikel 35 lid 1 WWB] moet worden verstaan als het inkomen in de zin van artikel 47 Abw [artikel 32 Participatiewet] waarover de belanghebbende beschikt of redelijkerwijs kan beschikken (artikel 42 Abw [artikel 31 WWB]).

De CRvB wijst – met betrekking tot het begrip inkomen in de wettelijke bepalingen over de vaststelling van de draagkracht in het kader van de bijzondere bijstand – op het bepaalde in artikel 42 Abw en oordeelt dat belanghebbende niet beschikt of redelijkerwijs kan beschikken over zijn inkomen voorzover daarop executoriaal beslag is gelegd. Volgens de CRvB kan belanghebbende dat inkomensdeel immers niet feitelijk besteden, is hij ter zake niet beschikkingsbevoegd noch

kan hij zijn werkgeefster aanspreken om, in weerwil van het gelegde beslag, bedoeld inkomensdeel aan hem uit te betalen.

Dit betekent dat de draagkrachtberekening moet worden gemaakt over het inkomen waarover de klant daadwerkelijk kan beschikken. Eventuele beslagleggingen worden dus niet in de draagkracht betrokken, omdat de klant hierover feitelijk niet kan beschikken.

Lid 9:

Voor de woonkostentoeslag en de verblijfskosten van Heugderlicht wordt wel de draagkrachtberekening gemaakt op grond van de kostendelersnorm, omdat het hier gaat om algemene kosten en niet om bijzondere kosten. In de beleidsregels t/m 2014 gold ook een andere draagkrachtberekening voor deze kostensoorten.

Artikel 4:

Jongeren van 18 tot en met 20 jaar kunnen voor hun algemeen noodzakelijke bestaanskosten een beroep doen op de algemene bijstand. Net zoals de WWB kent de Participatiewet voor jongeren van 18 t/m 20 jaar aparte (lage) normen, artikel 20, welke zijn afgeleid van de niveaus van de Algemene Kinderbijslagwet. Ingeval de noodzakelijke kosten van het bestaan van de jongere hoger zijn dan de toepasselijke

bijstandsnorm, is aanvulling mogelijk bij wijze van bijzondere bijstand. Daarbij geldt, dat het recht op bijzondere bijstand voor een jongere van 18 t/m 20 jaar alleen maar bestaat voorzover hij zijn ouders niet kan aanspreken voor deze kosten.

Voor de hoogte van deze bijzondere bijstand wordt op grond van de WWB aangesloten bij de norm voor een 21-jarige; dat wil zeggen 50% van het wettelijk minimumloon (bv. $50\% \times € 1359,49 = € 679,74$). Om deze huidige hoogte van deze jongerentoeslag te continueren in de Participatiewet is gekozen voor maximaal het verschil tussen de van toepassing zijnde jongerennorm ex artikel 20 Participatiewet en 50% van de norm als bedoeld in artikel 21 onder b van de Participatiewet ($€ 1359,49 \times 50\% = € 679,74$).

Voorts is er een verhaalsrecht op de onderhoudsplichtige ouders ten aanzien van de kosten van de bijzondere bijstand.

Artikel 5: